

С Т А Н О В И Щ Е

**от Велислав Заимов,
професор доктор в катедра „Дирижиране и композиция“ на
Теоретико-композиторския и диригентски факултет на Националната
музикална академия „Проф. Панчо Владигеров“
за дисертационния труд на **Димитър Юлиянов Наков**
*„Пианото в соловото клавирно и камерно-ансамбловото творчество на
Иван Спасов (теоретико-интерпретационни аспекти на клавирната
артикулация)*
за присъждане на образователна и научна степен „Доктор“ по
професионално направление 8.3 – музикално и танцово изкуство**

Димитър Наков е роден в Пловдив през 1984 година. Завършил е НУМТИ „Добрин Петков“ със специалност пиано и АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ със специалностите педагогика и пиано, както и магистърския клас по композиция проф. Димитър Тъпков. Специализирал е композиция в Университета за музика в Букурещ при професорите Дан Дедиу и Дойна Ротару и пиано в Университета за музикално и сценично изкуство във Виена при професор Тим Овенс.

Димитър Наков е работил като преподавал по пиано в АМТИИ между 2009 и 2015 година. Заедно с това, той е изявен концертиращ пианист като солист, като камерен изпълнител и като солист с няколко оркестъра.

Представеният дисертационен труд е построен в три глави, предшествани от увод и последвани от заключение, списък с приносите, списък на ползваната литература, включващ седемнадесет заглавия на български, едно на немски и седемдесет и седем на английски, заключение и две приложения. Даден е и списък на публикациите, свързани с труда.

В увода са определени предметът, обектът, целите и задачите на изследването. Тук са упоменати и имената на други изследователи на

творчеството на Иван Спасов като Меглена Янева, Красимира Филева, Цанка Андреева, Ромео Смилков.

В Първа глава - *„Формално-структурен анализ на творби за пиано и камерни ансамбли от Иван Спасов. Някои особености на изразната палитра“* са дадени кратки бележки около историята на създаването на творбите, разглеждани в труда. По-същественото е, че тези творби са подредени в няколко жанра: за пиано соло, за камерни творби с пиано, вокални творби с пиано и концерт за пиано и оркестър. Във всеки отделен жанр творбите са разглеждани по хронологичен ред.

Във Втората глава - *„Клавирната артикулация в музиката на Иван Спасов и нейните основни форми“* авторът прави теоретичен обзор на явлението артикулация във всичките му проявления: първоначално в световната музикална литература, а впоследствие - съотнесено към проблематиката на анализиранияте творби. Той определя няколко вида артикулация в клавирните партии и предлага изпълнителски решения за постигането им. За осъществяването на тези решения, дисертантът прилага нотни примери, които онагледяват подхода към изпълнението. Тази глава би била особено полезна за всички изпълнители, решили да се докоснат до творчеството на Иван Спасов.

В Глава трета *„Взаимовръзки на клавирната артикулация с други музикални елементи“* е показана връзката на артикулацията с други елементи на изпълнението, а именно: с динамиката, с фактурата (характерна за творбите на Иван Спасов), с цезурите между отделните построения. Отделено е особено внимание към изпълнението на клъстерите и влиянието, което те оказват към общата артикулация.

Двете приложения подсилват практическата насоченост към изпълнението на разглежданите творби и дори, може да се каже, към цялостното творчество на композитора.

Първото приложение е посветено на споделения изпълнителски опит на изтъкнати наши изпълнители, свързани трайно с творчеството на Иван Спасов, а именно: проф. Недялко Тодоров (цигулка), проф. Георгита Бояджиева и проф. Магдалена Чикчева (виолончело), пианистите проф. д-р Меглена Апостолова, доц. д-р Велислава Карагенова и д-р Анжела Тошева, сопраното Ева Перчемлиева - Тъканова. Интервютата с упоменатите изпълнители са дадени в шест умело подбрани въпроса, които насочват към най-съществените страни в подхода към тълкуване и намиране мястото на цялостното творчество на Иван Спасов в съвременната ни музикална култура. Споделеният опит на всички тези изпълнители, осъществили и много от първите изпълнения на значителен брой творби, е безспорно съществен принос към бъдещия сценичен живот на творчеството на Иван Спасов.

В **Приложение 2** са подредени в шест програми изпълнените от Димитър Наков творби, които са обект на настоящето изследване. На тези концертни програми е осъществен запис, което дава възможност и на професионалните музиканти, и на любителите на съвременната музика да се запознаят със значителна част от творчеството на композитора. В тези програми Димитър Наков се представя в блестяща светлина като инструменталист, търсещ нови и нестандартни поприща на изява. Шестте концертни програми имат не по-малко съществен принос към творчеството на нашия значим композитор от теоретичната част на дисертационния труд. Бих определил творчеството на Иван Спасов като крайъгълен камък в изпълнителската дейност на Димитър Наков. Би трябвало високо да бъде оценена изпълнителската му дейност именно в тази светлина, а теоретичните му изводи - като следствие и продължение на изпълнителския му опит.

След всичко изложено дотук и въз основа на високите художествени постижения в изпълнителското изкуство на Димитър Наков, убедено предлагам на уважаемото научно жури да му бъде присъдена образователната и научна степен „Доктор“ по професионално направление 8.3 – музикално и танцово изкуство.

София, 12 декември 2021 г.

проф. д-р Велислав Заимов